

gang af de enkelte Faunariger. Illustrationsmaterialet er rigeligt: Instruktivt Oversigtskort, fortrinlige Gengivelser af Fotografier, 5 Tavler, hvoraf de 2 er ypperlige Gengivelser af Fotografier, der hæver sig ikke lidt over de farvelagte Tavler, der er Gengivelser af Malerier. *M. Vahl.*

Christian Vibe: Fangerfolk og Fuglefjelde. 280 S. (25×18 cm), talrige Ill. H. Hagerups Forlag, København 1938. Pris 12,50 Kr.

Baggrunden for denne Bog er tre unge Mænds Rejse i 1936 til Nordvestgrønland og Thule-Distriktet, tre Naturhistorikere, nemlig Finn Salomonsen, Bøje Thostrup og Chr. Vibe, delvis i Selskab med den fremragende Fotograf Jette Bang. Deres Opgave var at skildre det nordgrønlandske Fugleliv, og herom vil der senere fremkomme Beretning i de videnskabelige Meddelelser om Grønland, men en af Deltagerne har nu samlet noget af det mest almene Stof i en Bog, som Forlaget har udstyret saa smukt, at enhver maa have Lyst til at tage den i Haanden. Hele det haandværksmæssige er hævet over Kritik.

De fleste populære Rejsebøger om Grønland fra dette Aarhundrede omhandler Østkysten eller Nordkysten, og der er derfor god Brug for en Bog om de beboede Egne paa Vestkysten.

Bogens Disposition er iøvrigt den, at ca. $\frac{1}{3}$ behandler Upernavik-Eggen og Resten Thule-Distriktet. Der er Grund til at fremhæve Beskrivelserne af Fuglelivet, som bringer en Mængde morsomme Jagttagelser fra de grønlandske Fuglefjelde, men Tyngdepunktet ligger dog i Redegørelsen for Thules Opdagelse og Koloniseringens Udvikling. For første Gang faar man paa Dansk en Fremstilling af Robert Pearys Indsats som Polarforsker og hans Betydning for Polareskimoerne, og dette savnede man. Ogsaa Kapitlet om Knud Rasmussen læser man med Glæde, selv om største Delen af det faktiske vil være kendt for danske Læsere. Nævnes maa tillige Samtalerne med de Polareskimoer, der har deltaget i de store Rejser, Peary-Ekspeditionerne, Thule-Ekspeditionerne og Jubilæumsekspe-ditionen. Mange Danske vil mindes Kravergarssuaq (Edderfuglen), Manden med det kloge charmerende Smil, Knud Rasmussens Følgemand paa den store Slæderejse, som i 1923 boede i København, og som nu er Storfanger i Thule.

Bogen er ikke noget stilistisk Mesterværk, og man finder ogsaa i Detaillerne Ting, som man med Rette kunde rejse visse Indvendinger imod, men det er ikke min Opgave at rette „Kommafejl“. Hovedsagen er, at vi har faaet en Grønlandsbog, som paa en meget værdifuld Maade supplerer den eksisterende Litteratur, og som

uden alt for megen Tilretning og Beskæring gengiver de store Oplevelsers sympatiske Reaktioner i en ung Mands stærke og levende Sind.

Niels Nielsen.

Lin Yutang: *Mit Land og mit Folk*. 330 S. (16×25 cm). Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, København 1938. Pris 6,75.

Enhver Europæer, der ønsker at løfte det Hemmelighedens Slør, der hviler over Kina, anbefales denne Bog varmt. Forfatteren, som har faaet en europæisk Opdragelse og har opholdt sig baade i Amerika og Europa, gør de Erfaringer, han her har vundet med Hensyn til europæisk Skrivemaade og Livssyn, frugtbare i denne Bog om Kina. Man føler hans dybe Kærlighed til sit Land og Folk straalet ud af hver Side, dog har denne Kærlighed ikke gjort ham blind for Kinas Fejl og Mangler. Kun en Mand, der som han har et Ben i hver Lejr, er i Stand til at give en sanddru og vederhæftig Beskrivelse af de talrige Fænomener, som omtales i Bogen.

Mange lærde Skildringer af Kina foreligger, men næsten alle af Europæere, der er ude af Stand til at føle som en Kineser, og som Følge deraf ude af Stand til at give os en virkelig Baggrund for Kineserens Gøren og Laden. Man faar et dybtgaaende Indblik i Kineserens Karakter belyst Side for Side og ser, at Ladhed og Mangel paa Samfundsfølelse let lader sig forklare ud fra den tusindaarige kinesiske Familie- og Klanfølelse. Forfatteren kender ogsaa vort eget Samfund og finder Anledning til at snerte os for vore egne Fejl og Mangler. Ofte har man undret sig over, at et saa gammelt Samfund som Kina kun i saa ringe Grad har ydet Bidrag til Videnskaben, ja, paa mange Omraader slet intet har ydet. Dette maa sættes i Relation til Kineserens hele Livsindstilling. Den Nysgerrighed og drengagtige Trang til at vide, hvorledes Verden er indrettet i stort og i smaat, som har drevet Europæeren ud til de fjerneste Afkroge af Verden, kender Kineseren ikke. Hans Virke-trang giver sig Udslag i et lille Digt, mest til Glæde for ham selv. De store aandelige Rørelser kender Kina heller ikke. Afsnittet om Religion viser med overbevisende Klarhed, at han her holder sig til den gyldne Middelvej. Poesien og Naturkærligheden indtager paa en Maade Religionens Plads, idet den giver ham den Fred og Opløftelse i Sjælen, der skal til for at holde Dagliglivets Ensformighed ud. Skrifter om Religion og Moralfilosofi var gennem Aarhundreder det eneste Emne for Studium, og dette har medført en indholdsløs Venden og Drejen af de samme Problemer. Kvindens Stilling i Samfundet belyses paa en saa indgaaende Maade, at man faar